

V luči vere

RAFAEL

I ljubimo
svoj dom!

Glasiló jugoslovanskih izseljencev
v Belgiji, Franciji, Holandiji, Nemciji.

Uredništvo: Heerlen, Gasthuisstraat 3, Holandija.

Stev. 1.

JANUAR 1932

Izdajejo: Slovenski izselj. duhovniki.

Leto II.

SREČNO NOVO LETO!

Čitatelj, iz celega srca Ti želim srečno Novo leto!

Če tudi se na Kitajskem in Japonskem preliva kri....., če tudi vse narode vseh petih delov sveta preplavlja skoro breupna kriza gospodarska in socijalna....., če tudi mi ubogi izseljenci v vseh državah vsak dan huje občutimo težek položaj....., če tudi se ljudstva bolj in bolj odtujejo Bogu in Njegovim zapovedim....., če tudi Moskva s časopisjem, radio in vsem mogočim modernim aparatom bije neizprosno boj proti Bogu in njegovim zapovedim..... vendar in ravno zato poln zaupanja v Previdnost Vam želim srečo v novem letu! Ker če so peklena vrata še tako močna, Kristus je vedno še močnejši! Njemu je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji in Njegove Cerkve ne bodo premagali!

„Kdo kakor Bog!“ — Čitatelji, če bo v vaših srcih močna vera v Boga, v Njega, ki je rekel: „Brez mene ne morete ničesar storiti!“ — potem se vam ni treba ničesar bati. Polni zaupanja stopite v novo leto!

Urednik.

KDO JE TA?

V starih časih so dajali ljudje svojim otrokom imena, ki so imela gotov pomen. Tako je že Bog sam prvega človeka imenoval Adama, to je moža iz zemlje. Ko je Eva postala mati, je govorila: „Človeka sem dobila od Boga.“ Kajni pomeni namreč: dobljeni. In Mariji je angel naročil: „Njegovo ime imenuj Jezus!“ Jezus pa pomeni: Bog bo odrešil, torej Odrešenik.

„Kdo je ta?“ so vprašali učenci, ko so videli, kako je Kristus pokoren vihar.

Kdo je ta? Vprašata vera in nevera.

Nevera odgovarja: „Jezus je bil velik učenjak, jako moder učitelj. Judje so rekli: Bil je ljudski hujskač.“

Veliko vprašanje je bilo vedno: Kdo je ta?

Peter je odgovoril: „Ti si Kristus Sin živega Boga!“ Oče nebeški je izjavil: „Ta je moj ljubi Sin“. Tomaž vzklikne: „Moj Gospod in moj Bog!“ Magdalena: „Rabboni! Učenik!“ Vojak pod križem: „Resnično, ta je bil Sin božji!“

Kdo je ta? Preiskujte pisma, knjige

Veliko imen Mu je dalo sveto pismo.

Imenuje se Beseda, ker je bil netelesno rojen iz Očeta. Modrost se imenuje, ker po Njem je svet tako modro ustvarjen. Luč je Njegovo ime, ker je z ustvaritvijo luči posvetil v svetovno temo, in ker je s svojim prihodom pregnal temo iz človeških src. Moč se imenuje, ker ni je moči, ki bi ga nadvladala. O desnici božji govori sveto pismo, ker po njem je bilo vse ustvarjeno in ker On vse vzdržuje. Sin človekov

se je imenoval, ker se je ponižal in človek postal, nam podobno. Jagnje ga zovemo radi Njegove nedolžnosti. Klavni dar se imenuje radi njegovega trpljenja in smrti. Duhovnik je, ker je daroval svoje telo svojemu Očetu, žrtev je, ker se vsaki dan za nas daruje. Pot se imenuje, ker le po Njem je mogoče priti v srečno večnost. Studenec žive vode, ker po Njem se čistijo duše v spovedi in krstu. Mir je Njegovo ime, ker je zmiril sovražnike in jih vrnil Očetu. Vstajenje se imenuje, ker bo obudil vse mrtve. Sodnik, ker bo sodil žive in mrtve. Vrata se imenuje, ker po Njem bodo zveličani v kraj veselja.

Kdo je ta? Ga poznate?

Njega poznati je največja modrost — in le to eno je potrebno.

„To je pa večno življenje“, je govoril nekoč On sam, „da poznajo tebe edinega pravega Boga, in ki si ga ti poslal, Jezusa Kristusa!“ (Jan. 17. 3.)

Če ga še ne poznate, čitajte sveti evangelji!

Potem boste mogli tudi vi odgovoriti onim, ki zaničljivo sprašujejo: „Kdo je ta?“

SLOVENSKA ŠKOFA IZSELJENCEM.

Ljubljeni izseljenci!

Vsem dragim sinovom in hčeram slovenskega ljudstva v tujini: milost in mir od Boga, našega Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa.

Na letošnjo prvo adventno nedeljo, ki ostane odslej posvečena spominu slovenskih izseljencev, se mudijo kot sicer najine misli in želje pri Vas, dragi verniki, ki bivate daleč izven svoje domače škofije.

Z molitvami, ki se dvigajo to nedeljo iz src Vaših sorodnikov, prijateljev, znancev, lahko rečeva: iz src vseh vernih Slovencev za Vašo crečo pred prestol usmiljenega Boga, združujeva tudi midva svoje nadpastirske molitve, pa prosiva presveto Srce Jezusovo, naj blagoslovi slovenske izseljence, razkropljene po daljnem svetu, z nebeškim in zemskim blagoslovom. Prosiva, da bi našli vsi v tujini boljšega kruha, kakor jim ga more dati domovina, da bi ostali vsi zvesti svojemu Bogu in njegovim zapovedim, zvesti sv. Cerkvi in njenim zapovedim, pošteni, trezni in čisti, udani svojemu narodu in svojim domačim, ki se tolikokrat v ljubezni spominjajo svojcev v tujini. Za vse to sva molila na prvo Adventno nedeljo pri sveti maši, pa bova molila in prosila še in še!

Zal, da se izseljevanje toliko tisočev slovenskih sinov in hčera ne more ne ustaviti ne odpraviti, dasi tudi v tujini kakor doma narašča število brezposelnih in pritiskajo gos-

podarske težave. „Svet je širok,“ čustvujejo naši ljudje, „tako težko kot doma ni življenje drugod,“ in gredo v neznanu tujino. A sami le prehitro izkusijo, da tudi tujina ni obljubljen dežel, koder se pretaka mleko in med, da je tujina čestokrat puščava, v kateri so nekoč umirali in izginjali Izraelci na poti v obljubljeni deželo. Pa če bi tudi našli naši izseljenci v tujini svoj drugi dom in boljše srečo, domovina jih bo vedno štetja med svoje, ne bo jih pozabila. A tudi vi, dragi izseljenci, ne izbrisite iz svojih src svoje stare in prave domovine.

V adventu in o Božičnih praznikih so kot vedno tudi letos v Vaših dušah zaživel spomini na dom, na polnočnice, na jaslice!

Midva pa bi se rada porazgovorila za sveti božični večer z Vami, slovenskimi mladeniči in dekleta v tujini, in z Vami, krščanski zakonci.

oBjiva se namreč za Vas, mladeniči in mladenke, da ne postanete žrtve pretkanih spletk in preračunanega zapeljevanja, ki preži v tujini na neizkušene mlade ljudi. Bolelo bi naju, če bi odtrgani od svojih domačih, izkoreninjeni iz domače verne vasi, pozabili v daljnem svetu na strah božji, pa bi se vdali obžalovanja vrednim razvadam sveta, pozabili na vso skromnost, se prepustili čutni razbrzdanosti, kakor toliko Vaših vrstnikov, ki so zavrgli vero v Boga in posmrtnost. Bojiva se, da ne bi začeli v tujini z nedovoljenimi zvezami, iz katerih se rodi le gorje. Mladeniči, mladenke, pri Vaših neumrjocih dušah Vas prosiva, skrbite vsikdar za čisto in neomadeževano življenje, pod nobenim pogojem se ne dajte zvabiti v nedovoljene zveze skupnega življenja, predno je sklenjena cerkvena poroka. Stari Bog še živi in vlada tudi v tujini. Če gre za zaroke in poroke, se držite brezpogojno nasveta in odločitve svojih dušnih pastirjev. — Tudi v tujini še največ velja čista vest in pošteno srce. A oboje si ohranita fant in dekle, ki vestno opravljata vsakdanje molitve, pristopata mesečno k sv. spovedi in še pogosteje k sv. obhajilu, nobene zapovedane službe božje, ne opustita in si iščeta družbe in poštenega razvedrila v katoliških organizacijah.

Kako sladek, kako vesel je takšni mladini sv. Božični večer — pa naj ga obhaja tudi daleč proč od doma.

Najina druga skrb pa so izseljenške družine, ki bi jih rada ohranila Bogu in narodu slovenskemu.

Hudo je, kadar raztrgajo gospodarski udarci posamezne družine in poženejo družinskega očeta v svet, da bi podprl in rešil propadajoči dom razpada. Kako se razrahlja v takih družinah medsebojna zakonska ljubezen, se odtujita mož in žena drug drugemu, se zavira dobra vzgoja otrok. In kar je najhuje, prečestokrat se pogazi še zakonska zvestoba. — Kakšen bo konec?

Ali je pač letošnji Božič zblizal srca takih razklanih družin in poživil razrahljane vezi med možem in ženo, med očetom, materjo in otroci? Veliko pričakujeva od nadaljnjih prizadevanj naše Rafaelove družbe, ki se trudi obnoviti stike med domom in slovenskimi izseljenci. Za rešitev takih družin priporočava ob tej priliki vsem dobromislečim Slovencem doma in na tujem glasilo Rafaelove družbe: „Izseljenški veštnik“ v čtivo in podporo.

„Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje“, so peli angelski glasovi na sveti Božični večer. Kako malo je družin, v katerih prebiva sladki mir božji. Kolikokrat se sliši tožba: v naši hiši je pravi pekel. Ali veste zakaj? Samo radi revščine, radi brezposelnosti, pomanjkanja dostojnega stanovanja, primerne zasluzka? Težko poveva, kako naju boli vsa ta gospodarska beda toliko tisočev naših družin, ki gotovo globoko posega v sodobno družinsko razrvanost. A najgobji vzrok družinske krize je pomanjkanje vere vsvetost zakonske zveze. „Zakon je velika skrivnost v Kristusu in Cerkvi — p (Efež. 5, 32) uči apostol sv. Pavel, je sv. zakrament, postavljen zato, da bi bil neusahljiv vir svetnikov. Pray to namerava Bog z vsakim otrokom, ki se narodi: da bi postal svetnik, to je, da bi živel na zemlji življenje otroka božjega in enkrat dosegel sv. nebesa. Koliko zaročencev pač misli pri sklepanju zakonske zveze na ta vzvišeni poklic očetovstva

in materinstva, biti očetje in matere svetnikov? Da bi se pač ta namen zakona tolikokrat ne pozabljal, da bi se vsaj popolnoma ne izključeval! Zopet bi postale družine, tudi revne in stisnjene v zatohle sobe, dom ljubezni in čistosti in zvestobe; usmiljenja in milobe, potrpežljivosti in medsebojnega prizanašanja ter odpuščanja, kakor tako vzpodbudno naroča apostol sveti Pavel (Kol. 3, 12 in naprej). Dobra vzgoja otrok bi bila zopet skupna in prevažna zadeva zakoncev, otroci bi jim ne bili breme, katerega se treba ubraniti, ampak blagoslov, za katerega je treba prositi — svetniki naj postanejo!

Še en vzrok naj navedeva, zakaj beži mir in sreča iz družine? Zavrgla se je vera v Boga. Vera je izgubila v družini vsako ceno, zato govorijo o veri le s prezirrom, morda celo s sovraštvom. Kjer pa ni vere, tam seveda ni Božjih zapovedi, ni molitve. A Bog je navezal svoj blagoslov na izpolnjevanje zapovedi, na molitev. Kjer pa ni božjega blagoslova, tam ni sreče. Kako malo skupne molitve se opravi v krščanskih družinah, zlasti po mestih in delavskih središčih pa se opušča tudi zasebna molitev. Kaj čuda, da se slišijo tako pogoste tožbe: V naši hiši ni veselja, žalost se je naselila v njo in razdor.

Krščanski zakonci! Vrnite svojim družinam zopet Boga, vero in molitev in videli bodete, če bo še toliko solza v njih!

Leta 1926 smo položili v svetišču Srca Jezusovega v Paray le Monial na Francoskem na oltar „zlato knjigo“ z imeni 11.365 slovenskih družin, ki so se posvetile presv. Srcu Jezusovemu: da mu izpričajo svojo ljubezen, da se postavijo pod Njegovo posebno varstvo, da pospešijo v svoji domovini prihod Njegovega kraljestva. Kmalu nato piše ena izmed posvečenih družin: „Kar smo se posvetili Srcu Jezusovemu, je v družini več veselja. Božji blagoslov čuva nad vsemi. Če smo v veselju in če smo v žalosti, nas pogled na podobo Srca Jezusovega vedno spomni obljub, ki jih je dal Jezus častivcem svojega Srca.“

Krščanske družine v tujini, tudi Vam bo presv. Srce Jezusovo vir vse tolažbe, če mu posvetite svoje domove, če dosledno, v besedi in v dejanju častite presv. Srce Jezusovo, ki bodi kralj in središče vseh src!

To bodo najino toplo voščilo za Novo leto! Blagoslov Boga Očeta in Sina in Sv. Duha naj pride nad Vas in ostane vedno pri Vas!

V Mariboru, na praznik Marijinega Darovanja 1931.

† ANDREJ,
škof lavantinski.

† GREGORIJ,
škof ljubljanski.

SOCIJALNA VPRAŠANJA.

Najvažnejše vprašanje naše dobe je socijalno vprašanje. Človeška družba je v marsikakem oziru prišla v čisto nove razmere, prejšni način medsebojnega razumevanja je zastarel, nadomestiti ga je treba deloma z novimi, času primernimi ureditvami. Kako naj se to izvrši, s tem se bavi socijalna veda.

Toda to socijalno vprašanje je šele iz novejšega časa, je še kot mošt, ki vre in se čisti, predno postane vino. Socijalni nedostatki so tu, a kako jih popraviti, kako prav urediti človeško družbo, so mnenja jako različna. Kot pri boleznih, eden nasvetuje to, drugi zopet kaj drugega. Tako imamo komunizem, socijalizem, krščanski socijalizem itd.

Pri tem socijalnem vprašanju je predvsem prizadet delavec. On nosi breme slabo urejenih razmer. Njega mora socijalno vprašanje zato posebno zanimati. Poznati mora razne nauke socijalnega vprašanja, da ve ločiti prave od nepravih, resnico od laži, ker le resnica more zares osvoboditi delevski stan.

Zato bomo to leto obravnavali socijalno vprašanje. Najprej se bomo pomenili o onih dveh vprašanjih, ki sta v naših dneh posebno važna, namreč nauk o zasebni lastinini in medzno vprašanje ali nauk o delavski plači.

Ti dve vprašanji sta zlasti izpostavljeni raznim zmotam in

jih moramo radi njihove važnosti najprej od blizu pogledati.

1. Lastninska pravica.

Dobro poznate nauk komunizma, naj se popolnoma odpravi zasebna lastnina.

Vse dobrine posameznikov naj bodo skupne vsem, Oskrbovali bi naj te skupne dobrine možje, ki vodijo občine ali celo državo. Navidezno je ta nauk zapeljiv za vse one, ki nič nimajo in upajo po tem nauku le kaj dobiti. — Seveda si mnogi ta komunistični nauk popolnoma napačno predstavljajo. Oni mislijo, da se bo vse razdelilo, da bo vsak enako dobil in s tem pridobil. Ne, ne bo se delilo, ampak občine oziroma država bo edini gospodar vsega in vsi občani oz. državljani bodo odvisni od vodilnih mož občine, države. Vsi bodo delali, a prejel bo — vsaj obljubljeni je tako — kar bo potreboval za življenje n. pr. na karte, kot je sedaj v Rusiji.

Kaj je resnica glede zasebne lastnine? Ali je to izhod za ureditev družabnih razmer? Ne, ni izhod za poravnavo razmer, ampak izpeljava tega nauka bi delavskemu stanu samo škodoval, ne glede na to, da je krivičen, ker nasprotuje naravni pravici človeka, ker nalaga državam naloge, ki nje same spravlja v nered.

Prva resnica: zasebna lastninska pravica je dana človeku, že po njegovi naravi. Kar človek rabi za življenje mu narava po navadi ne nudi že pripravljeno, kot n. pr. živali, ampak rabi časa in obdelovanja, da si pridobi in pripravi potrebno. Mislite na kruh. Treba zemljo obdelovati, sejati, žeti, mleti, peči predno pride do kruha. Kmet naj torej obdeluje zemljo. Dobro! Ali kot lastnik ali kot hlapec? Najemnik? Če ni lastnine, torej so vsi le hlapci, najemniki. Ni več nobenega lastnika, ni več one ljubezni, s katero je človek navezan na to, kar je njegovega, ni več zato navdušenja za delo. Ali naj se trudi, da bo kaj napredoval? Čemu? ko pa ni nič njegovega.

Komunističen nauk je mogel le vsled zlorabe lastninske previce pridobiti pripadnikov. Liberalizem je učil, da človek dela, pridobiva kar hoče in kakor hoče, da ni odgovoren nikomur in nima nič dolžnosti vsled svojega imetja do bližnjega. Ta krivični nazor, ki je oče našega večkrat pagskega kapitalizma, so hoteli odpraviti z odpravo vsake zasebne lastninske pravice.

(Dalje prihodnjic.)

HOLANDKA PIŠE IZ SLOVENIJE.

— Iz kmečke v svetlikajočem snegu mirno počivajoče vasice Loka, ko si je nadela vsa Slovenija s svojo snežno belo odejo poseben čar, pošiljam svojim slovenskim prijateljem najlepša novoletna voščila.

„Een zalig uiteinde — en een goed begin“ — Srečen konec in dober začetek! tako želimo mi Holandci drug drugemu na starega leta dan. Lepšega voščila tudi za vas ne vem iz daljne Slovenije.

Staro leto z vso svojo ljubeznijo in z vsem trpljenjem je zopet za nami. Kaj nam je prineslo? — Kaj nam vzelo? — Kaj nam prinese leto 1932? —

Sedaj, ko je odbrzelo staro leto ve veliko večnost, iz katere se več ne povrne, bo pač na mestu kratek, resen pregled o minolem letu. Kaj smo dosegli, kako izvršili svoje dolžnosti? Jeli smo zabeležili v svojo življensko knjigo kaj dobička, ali nam je prineslo 1931 le izgube?

Leto z vso svojo svetovno krizo, z svetovnim stradanjem, z krizo v idejnem svetu je minulo. V tem brzečem življenju, v težki borbi za svoj kruh obstojmo za trenutek! Pomislite nazaj — za trenutek se odpočijte — pa tudi zahvala naj privre iz vaših src za vse dobro in lepo v preteklem letu!

Vi tam v Holandiji ste bili obvarovani marsičesa hudega, kar je zadelo druge države. Cenite torej holandske katoliške organizacije in socijalne ustanove, ki so za delavca tam tako dobre, kakor nikjer drugje. Glejte v tem lepoto Holandije, ki je sicer drugačna od te v Sloveniji, spoznajte, da je dobro

tudi holandsko srce, katera dobrota se seveda razlikuje od slovenske dobrohotnosti.

Prepričana sem, da moji dobri slovenski prijatelji to v polni meri uvidevajo, in če se moramo mi Holandci od Vas veliko učiti, ravno tako tudi Vi veliko lepega najdete med nami, s čimur lahko okoristite svoje življenje in svojo dušo. — Če Vam govorim, da se lahko kaj naučite od Holandcev, stem nikakor ne mislim, da morate svojo tipično narodno dušo zatajiti. Ne, nikakor ne! Ostani zvest svoji deželi in svojim navadam, ostani Slovenec z srcem in dušo! Toda skušaj svojemu značaju prilagoditi one kreposti, ki so svojstvene zlasti Holandcem: to je poštenost, odkristosčnost, in zvestoba v dani besedi. Uči se od Holandcev njihove skrajne vztrajnosti in doslednosti!

Rek holandskega državnega grba slove: Je maintiendrai! — Obdržal bom!

Slovinci, naj postane to tudi Vaš rek: Obdržal bom!

Obdržal bom: svoje katoliško prepričanje!

Obdržal bom: svoje slovenske šege in običaje!

Obdržal bom: v svoji družini dobre katoliške navade!

Obdržal bom: čistega slovenskega duha v globoki veri!

Prijatelji! Meni je prineslo leto 1931 kot najboljše darilo: spoznanje dobre slovenske duše. Veliko, veliko sem videla, se naučila, uživala; globok nauk sem zajela iz Vašega naroda. Bogato je bilo preminoče leto za me, bogato na utisih, bogato na božjem blagoslovu. — Ne morem se dovolj zahvaliti Sloveniji za vse, kar sem tu prejela, zlasti ne za ono veliko dobroto, ki jo tu uživam — tujka.

Bogat božji blagoslov v Novem letu Vam vsem želi.

Vaša prijateljica.

HOLANDIJA.

Praznik sv. Barbare — narodna proslava.

Tako lepe proslave še nismo doživeli holandski Slovenci, kakor je bila 6. decembra l. l.

Veliko cerkev na Sittarderweg v Heerlenu so napolnile stotine našega naroda. Sv. maši, ki jo je daroval p. Teotim ob asistenci gg. Zalarja in Oberžana, je prisostoval tudi naš Kr. Poslanik iz Haaga g. Milorad. Stražnicky z našim konsulom g. Dupont, dalje župan mesta Heerlen, zastopstvo državnih in več inženirjev privatnih rudnikov, glavni rudniški zdravnik Dr. Vossenaar, pisatelj Dr. Felix Rutten, uradnice katol. stanovanjske družbe „Ons Limburg“ in več drugih odličnih gostov. Po sv. maši se je razvil kratek sprevod, v katerem je bila pač najlepša skupina sv. Barbare z spremstvom belih deklic in rudarjev v rudarski obleki. Pred patronatom se je izvršil slovesni defilé pred državnimi predstavniki.

Krasna akademija, ki je sledila v polni dvorani patronata, je napravila najbolj utis. Nastopile so z deklamacijami deklice Zajčeva Milica iz Heerlerheide, Kužnikova Anica iz Brunssuma. Prav lepa skupina je bila „trobojnica“ Kužnikova, Usova in Šilihova. Mali Emil je pozdravil sv. Barbaro. Najboljši utis je menda napravil naš mali Rudi, ki je med petjem pesmi „Naprej zastava sleve“ tako junaško prikoral s trobojnico na oder in nato pozdravil domovino z lepo deklamacijo. Mogočen utis sta napravila tudi oba rudarja Jeraj in Urankar s svojimi simboličnimj rudarskimi nastopi. Ganljiv je bil nastop Šilihove, ki se „vrača iz tujine k materi svoji“ (ga. Ravnikar.)

G. Poslanik, ki je nato govoril, tudi ni štedil s priznanjem in je v svojem govoru spodbujal narod, naj ostane vedno tako dober in zvest domovini, na kar je ljudstvo odgovorilo z navdušenim trikratnim Živijo — kralju in domovini!

Njegovemu Veličanstvu kralju Aleksandru se je poslala udanostna brzojavka. Kot odgovor je došel sledeči dopis Kr. Poslanstva.

Kraljeva zahvala. „Savez udruženja Sv. Barbare v Heerlenu. Prilikom proslave praznika nacionalnog ujedinjenja, na dan 6. decembra t.g. upućen je Nj. V. Kralju od strane

toga Saveza telegram sa rodoljubnim izrazima odanosti. — Ministar dvora, po najvišem nalogu, umolilo me je, da predsedniku Saveza izjavim toplu zahvalnost na poslanom telegramu. Saopštavajući Vam prednje molim Vas, da izvolite primiti uverenje moga odličnog poštovanja.”

Poslanik: Dr. Stražnický Ir.

Društveno gibanje.

December je mil mesece, proslav in prireditelj pri naših društvih, kakor še nikdar doslej. Žal nam je, da nismo dobili od vseh društev poročil in zato o njih ne moremo poročati. Prosimo torej ponovno vse tajnike naših društev, da nam takoj po prireditvi pošljejo kratek opis proslave, zborovanja itd.

Sicer smo pa dobili iz nekega kraja dopis, v katerem se nam — mogoče po pravici — očita, da se Holandci vse preveč hvalimo z svojimi prireditvami, zato bodo naša današnja poročila tudi kolikor mogoče kratka, da damo prostora drugim, ki bi se tudi radi postavili!

Občni zbor društva sv. Barbare v Brunssumu se vrši 17. januarja točno ob 14. uri pop. v društvenem lokalu Unitas. Prosimo točno!

Miklavžev večer v Brunssumu je bil tudi letos zelo pel. Obdarovanih je bilo 157 otrok. Svirali so tamburaši. Hudički so bili malo mirnejši kakor lani.

Tudi v **Hoensbroecku** smo bili letos prav veseli Miklavža. Obdaroval je 65 otrok. Hudič je bil pa precej hudoben, ker še pridnih otrok ni pustil pri miru.

Društvo v Eygelshoven je letos obdarovalo 96 otrok. — Prav prijeten družinski večer, kakoršnih si želimo še več, smo imeli 13. dec. „Carovnik“ nas je imenitno zabaval. Prav podučni so bili filmi, ki jih je predvajal g. Oberžan. — Članstvo želi več pouka po naših društvih! Odbor naj bi skrbel, da se bo vršil vsaj vsak drugi mesec takšen družinski večer, ki je zabaven in podučen!

Občni zbor se vrši v Eygelshoven 10. jan. ob 10. uri, takoj po sv. maši.

Božičnica v Chevremont je bila nekaj posebnega. Vsega, kar si je človek pozelel, si je lahko privoščil zvečer 26. dec. v patronatu v veseli slovenski družbi. Klobas, kruha, peciva, sladkarij, in tudi pijače, ki pa ni bila nevarna, ni manjkalo. Tudi za razvedrilo in pouk je bilo preskrbljeno: prijazno božično drevo, sviranje dveh mladih umetnikov Rudija in njegovega prijatelja, film — vse to nam je napravilo res lep večer. Najbolj nas je pa razveselil odbor, ko je poklonil otrokom članov toliko lepih daril. Takih večerov si še želimo!

V Brunssumu je bila čisto svojevrstna božičnica: pete litanije pred jasicami v dvorani, kratek nagovor, krasno drevesce — vse je napravilo na nas najlepši — katoliški utis! Hvala prirediteljem za ta lep večer!

V Lutterade se je vršil 27. dec. občni zbor društva. — Izvoljen je bil novi odbor. Predsednik: Ivan Pouh, Napoleonbaan No. 69, tajnik Martin Bobek, Burgemeester Lemmensstr. 117, Lutterade. — Takoj po občnem zboru je bila božičnica, kjer je bilo obdarovanih 90 otrok.

Seja Zveze se je vršila 3. januarja. Trajala je le 4 ure. Najvažnejši sklepi:

a) Dar 75.- fl, ki ga je poslalo ravnateljstvo državnih rudnikov, se razdeli na vsa društva enakomerno.

b) Vsa društva si morajo nabaviti knjige za svoje knjižnice, najdragoceneje knjige, ki jih posamezna društva ne morejo kupiti, si bo nabavila „Zveza“ in jih potem posojevala društvom.

c) G. organistu se določi služba oz. čas za pevske vaje po sledečem redu

Eygelshoven-Chevremont: vsako soboto ob 3. pop.

Brunssum: vsak pondeljek ob 5. pop.

Hoensbroeck: vsaka sreda ob 5. pop.

Lutterade: vsaka zadnja nedelja v mesecu ob 3. pop.

V vseh teh krajih vodi g. organist petje pri slovenski službi božji.

d) Prosvetni večeri se začnejo v februarju. O tem poročamo spodaj!

e) Potovanje v Jugoslavijo se določi za 25. avgusta do 13. sept. Vozil bo poseben vlak. Cena polovična. V februarju se bodo izdale posebne popisne pole vsem društvom, vsak se bo torej moral javiti pri predsedniku ali tajniku društva.

Občni zbor Zveze se vrši 7. februarja ob 3. pop v patronatu v Heerlenu. Udeležiti se občnega zbora ima pravico vsak član naših društev.

Razne novice.

V Jugoslavijo potujemo letos holandski in belgijski Jugoslovani skupno s posebnim vlakom. Odhod 25. avgusta, vrnemo se 13. sept. Vozil bo vlak naravnost, ne da bo treba presedati, cena polovična. Štedite denar!

Rojstvo otroka je treba prijaviti tekom 3 dni na občini, sicer morajo stariši plačati kazen. Poznejše reklamacije so brezuspešne.

Poročila sta se dne 12. dec. 1931 v Heerlerheide Anton Perko iz Zagradca pri Zužembergu in gdč. Terezija Koritnik iz Brunssuma.

V bolnici v Heerlen so sledeči: **Anton Doberšek** iz Heerlerheide je imel poškodbe na hrbtu. **Franc Mraz** ima zlomljene kosti na nogi. Jako ganljivo je, kar nam je pripovedoval ta blagi mož, ko smo ga obiskali v bolnici; pravil je: „Pri delu sem padel na železniški tŕ, po katerem je drvelo okrog 30 voz proti meni, radi ozkega prostora se nisem mogel umakniti. Zavedel sem se: sedaj je moja zadnja ura. Zaklical sem močno Jezus, Marija, Jožef! In takrat sam nisem mogel verjeti — utrgala se je vrv, na katero so bili privezani vozovi, vozovi so kakor na mah obstali in mene le malo potisnili proti steni. Dobil sem le lahek nalom kosti. — prepričan sem, da me je rešila sveta Družina! Prosim, dajte napisati to v Rafaela!”

Al. Cerjak je bil operiran v nosu. **Jos. Kamenšek** iz Brunssuma, ki je že nad 2 meseca tu in je imel pljučnico, je zelo vesel, da mu je Bog vrnil ljubo zdravje. Ze 9. mesec se nahaja tu **Jos. Haler** iz Hoensbroeka.

Slovenske pratike sem podpisani naročil in jih bom takoj po Novem letu razprodajal po hišah, ali se pa sami oglasite na mojem stanovanju.

Franc Parfant, Bockstr. 51, Hl'heide.

Gostilno je odprl Anton Maruša v Heulstraat 38, Heerlerheide. Toči jugoslovansko vino in holandsko pivo.

Prebivalstvo Holandije šteje 7.992.991 prebivalcev, od teh odpade na Limburg 562.064 duš.

Holandska kraljica Viljemina je na božični dan govorila svojemu narodu po radio. Kraljica sicer ni katoličanka, vendar je v krasnem govoru vspodbujala svoje ljudstvo, da naj z živo vero upre svoj pogled v Dete Jezusa, kateri edini more rešiti človeštvo iz današnjih težkih časov. Zares kraljeva beseda, vredna, da bi jo ponovili vsi kralji in vladarji sveta!

Ali kraljica ne govori samo, temveč je tudi dejansko pokazala svojo ljubezen do trpečnih. Sama je obiskala brezposelne predmestja Den Haag in jim osebno izročila božična darila.

Vsi holandski škofje so razposlali svojim vernikom prekrasno pismo, v katerem prosijo ljudi naj molijo za mir na zemlji. „Narodi se zbirajo po svojih zastopnikih pri raznih kongresih, zborovanjih. Visoki mogočnejši tega sveta se pogovarjajo, kako bi vrnili Evropi mir in blagostanje... toda brez Boga, ki vodi vse narode, brez Kristusa, Odrešenika človeštva..... Molite torej za te mogočnejše, da oni sami najprej spoznajo luč.....!”

Pri loteriji v Heerlenu so bile izžrebane številke: 9, 22, 1245, 1172, 99, 117, 1171, 2150, 1149, 2119, 1145, 151, 1106, 156, 163, 1916, 931, 1018, 1047, 1057, 1058, 1105, 1087, 1059, 173, 178, 181, 552, 521, 184, 194, 200, 516, 450, 237, 254, 269, 292, 325, 421, 346, 338, 326, 1916, 856, 811, 788, 774, 1770, 707, 693, 637, 612, 576, 1355, 1350, 1251, 1255, 1334, 1338, 2263.

Cistega dobička je bilo 59.15 fl., ki ga je sprejela blagajna „Zveze“. 24 dobitkov ni bilo zadetih, ti so se razdelili med društva, ki so zadela najmanj dobitkov.

Prosvetni večeri,

ki smo jih priredili lani vsak mesec v Heerlenu so se prav lepo obnesli. Na splošna željo priredimo letos take prosvetne večere na več krajih. Sklepom seje Zveze se bodo vršili torej prosvetni večeri vsak mesec:

prvi ponedeljek v mesecu ob 5. pop. v Lutterade (Volks-huis);

prvo sredo v mesecu ob 5. pop v Heerlerheide oz. Brunsumu (enkrat na enem drugič na drugem kraju) v patronatu;

2. sredo v mesecu ob 6. v patronatu Hoensbroek;

v soboto pred 2. nedeljo v mesecu ob 5. pop v Eygelshoven.

Začnejo se ti prosvetni večeri v februarju.

Slovenska služba božja

se vrši redno vsak mesec:

1. nedeljo v mesecu ob 9. uri v Lindenheuvel;
ob 10.½ v Gezellenhuis Emma;
2. nedeljo v mesecu ob 8.¾ v Eygelshoven;
ob 10.¼ v Spekholzerheide;
3. nedeljo v mesecu ob ¾9. v Brunssum;
ob 11. v Nieuwenhagen;
4. nedeljo v mesecu ob 8.¾ v Nieuw-Einde;
ob 10.½ v Chevremont.

Konsulat Kraljevine Jugoslavije

uraduje vsak ponedeljek od 9—11 dop. in vsak petek od 4—6 pop. Pisarna se nahaja v Oranje Nassaustraat (poleg Amsterdamsche Bank.) Številka telefona 212.

Slovenski duhovnik ima istotako uradne ure vsak ponedeljek in petek — kakor zgoraj — v pisarni Kr. Konsulata; v najnujnih slučajih vsak dan od 8—9 ure dop. na svojem domu Gasthuisstraat 3, telefoon 535.

Nove potne liste naj dvignejo na konsulat: Karl Danko, Martin Granič, Martin Goluh, Martin Garaj, Fr. Jerančič, Anton Janc, Krist. Krebl, A. Kopina, Stef. Kolednjak, Ant. Kreže, Antonija Kuder, Joz. Krošelj, Ciril Kralj, Jan Kropivšek, Fr. Kozole, Fr. Kožar, Rud. Koncilja, Marija Kuhar, Fr. Krnc, Jern. Kos, Ant. Kobilšek, Anna Klančičar, Rud. Leskošek, Iv. Molan, Amalija Merva, Ivan Novak, Bl. Podberšek, Maks Plešej, Mih. Pušnik, Al. Potočki, Rud. Ravbar, Andr. Sefner, Luka Trakoštanec, Ivanka Trpin, Jan. Urankar, Jozef Urbančič, Rud. Videc, Ivan Vovk.

Ko dospejo drugi potni listi, bo objavljeno v našem listu, ni treba hoditi brezuspešno spraševati.

Fotografijo morajo prinesiti na Kr. konsulat: Martin Ameršek, Ivan Manc, Vinc. Oblak, Helena Ožep, Al. Ogrin, Ivan Pevec, Jozef Prah, Ivan Rottman, Pavla Ravnikar, Angela Razoršek.

Poročni list naj prinesejo v pisarno konsulata: Fr. Mikač, Fr. Marinc.

Javijo naj se pri Kr. Konsulatu: Štefan Pandurič in Jozef Klasinc.

FRANCIJA.

Povratniki.

Kakor poročajo časopisi, se je vrnilo v mesecih avgustu, septembru in oktobru iz raznih krajev skupno 2.147 izseljencev v domovino. Izselilo pa se jih je v istem času na novo 3.121. Torej je bilo izseljencev še vedno več kakor povratnikov. Izseljevanje iz Jugoslavije je vendar kljub temu silno nazadovalo, če pomislimo, da jih je odšlo lansko leto iste tri mesece v tujino 8.669.

Da se jih čimprej iznebi, nudi francosko država brezposelnim delavcem prosto vožnjo do državne meje, pri nas do Basela. Proste vozovnice izdaja prefektura. Baje je mogoče dobiti v nekaterih slučajih od Basela naprej polovično vožnjo. Cela karta stane od Metzja do Jesenic v tretjem

razredu 260 frankov, od Basela do Jesenic pa 198 frankov. Svetujemo, da si vsi povratniki nabavijo vozne karte že v Metzju, kjer jih dobijo na našem konzulatu, 12 Boulevard Clémenceau, tudi samo za pot od Basela do Jesenic. Če moroja namreč spotoma menjavati denar, računajte da bo treba plačati za karto blizu 40 frankov več.

Aumetz.

Odpusti. Zadnje mesece je odpustil aumeški rudnik nekaj nad 200 delavcev. Razumljivo, da skoraj same inozemce, med njimi okoli 80 Slovencev in spet med njimi 13 naših družin z dvoje, troje, do petero otroci. Hvala Bogu so dobili to pot domala še vsi delo, večinoma na Marini, deloma pa tudi v Boulogny. Nekaterin, posebno družinam so bili odpusti tudi preklicani. 3 primorske slovenske družine bodo dobile nasprotno brezposelno podporo in so ostale v Aumetzu.

Brezposelnih šteje danes aumeška občina 36, večinoma Poljakov, Italijanov in domačinov. Ker brezposelne podpore niso še tako za gotovo urejene, je večina brezposelnih raje odšla v svoje domače kraje.

Srečo je imel v nesreči naš rojak rudar Franc Šubelj. Bil je odpuščen in zaradi starosti ni mogel nikjer več dobiti dela. Potni list je imel že v redu in je skoro brez sredstev žalosten hotel odpotovati v ponedeljek domov. Kar dobi v nedeljo, en dan pred odhodom sporočilo, da je zadeva z njegovo starostno rento iz Nemčije končno veljavno ugodno rešena. Še več. Takoj je dobil nakaznih za nazaj nekaj nad sedem tisoč frankov, za naprej pa bo dobival vsak mesec nekaj nad tisoč dinarjev pokojnine. Odpotoval je v Zagorje ob Savi, kjer mu želimo v domovini dolgega, zadovoljnega in srečnega življenja na njegova stara leta.

Nesrečo pa je imel nasprotno naš dobri pevec in društvenik Franc Koštrun. Tudi on je bil odpuščen in se je mislil vrniti domov, na svoje lepo Gorenjsko. Pa mu je na zadnjem šihitu, pol ure pred delopustom padel na noge težak kos rude in bo minilo kakšen mesec preden ko noga zdrava in bo mogel domov.

Za božič smo imeli nekaj snega in veliko mraza. Naši pevci so pri slovenski maši peli posebno lepo. Žal bo zaradi številnih odpustov naš pevski zbor težko trpel.

Marina.

Zmiraj več Slovencev nas je nasprotno na Marini poleg Tucquegnieux. Zadnje dni jih je prišlo posebno veliko iz Aumetza. Večinoma so se nastanili v slovenski kantini, kjer jim daje gospa Kristina zares okusno hrano, da se vsi pohvalijo.

Slovensko polnočnico smo imeli v naši kapeli tudi letos. Daroval jo je gospod župnik Kastelic iz Aumetza. Peli pa so letos samo Francozje in Poljaki. Mi čakamo gospoda Jankoviča, ki upamo, da bo že skoraj prišel. Cerkev je bila nabito polna. Posebno so nam dopadle nove jaslice, ki jih je oskrbela in uredila gospodična Fauvage, hčerka gospoda ravnatelja našega rudnika.

Pierrewillers

je ljubek kraj ne daleč od Metzja, ki posebno slovi po svojih velikih nasadih vrtnih jagod. Dva majhna rudnika, ki sta sedaj oba ustavila svoje obratovanje, sta privabila sem tudi dvoje slovenskih družin, Jerebove in Erzarjeve, in nekaj Hrvatov. Jerebovi, ki so že dolgo tukaj, so se povzpeli do lepega blagostanja. Samo na svojih jagodnih poljih so nabrali letos skozi pet tednov dnevno po 300—400 kg jagod. Ker so jagode letos tako izredno obrodile je bila cena zelo nizka, po 40—50 cts en funt. Velika množina seveda vseeno znese precej. Letno dobe Jerebovi za jagode 4—9.000 frankov, kar je že upoštevanja vreden znesek. Erzarjevi, ki niso še tako dolgo tukaj in se njihovi jagodni nasadi še niso tako razrasli, se nasprotno bolj pohvalijo s sadjem. Letos ga je bilo toliko, da nima nobene cene. Prašičem je kuhajo. Gospod Erzar je poleg tega imeniten pevec in za vse pripraven mož, rodom iz Jesenic. Njegove jaslice so nekaj poseb-

nega Njegova družinica je izredno pridna in dvoje njegovih otrok tudi ministira.

Zal je zadela Jerebove pred kratkim cela vrsta težkih nesreč. Najprej je avto do smrti povozil njihovega 3 letnega Lovrečka, teden pozneje je z avtobusom ponesrečil 24 letni Hendrik, ki se še vedno zdravi v bolnici, naslednji teden pa je nepričakovano umrla mati. Vse sočuvstvuje z nesrečno družino, ki je bila v Pierrevillers zelo priljubljena. Oba pogreba spadata med največje, kar jih je kdaj bilo v Pierrevillers. Naj sprejme vloga družina tudi naše sožalje.

Koenigsmacker.

Kakor po drugih utrjevalnih delih so začeli odpuščati inozemce tudi pri nas. Največji reveži smo Slovenci, ki ne dobimo nobenih brezposelnih podpor. Po novi francoski ministerijalni odredbi bomo v kratkem najbrže vsi odpuščeni. Podjetniki so namreč baje obvezani odpustiti vsakokrat po toliko inozemcev, kolikor domačinov vpraša za delo. Sprejemati inozemce na novo pa je prepovedalo ministerstvo že pred enim mesecem.

Joudreville.

V petek 4. decembra je nenadoma umrl naš rojak Franc Kočvar, bi je že dolgo bolehal. Zapušča žalostno vdovo in troje sirot. Pokopali smo ga naslednjo nedeljo ob lepi udeležbi. Naj v miru počiva.

Boulay.

Za božične praznike so aretirali tukajšnji orožniki jugoslovana Ivana Ivanoviča, ki je javno ostro kritiziral francoske parlamentarne razprave o tujerodnih delavcih. Dolžijo ga tudi predvsem, da je nahnul policijskega komisarja, ko je pregledoval carte d'identité in mu grozil, da ga bo pobil kakor psa, če ga dobi na samem. Za podobne stvari poznajo francozi nasproti tujcem izredno težke kazni. Mi moremo samo svetovati vsem našim, da vedno ohranijo mirno kri. Take grožnje itak nikomur ničesar ne koristijo. Tudi take kritike ne, ker niso izrečene na pravi način in ne na pravem mestu.

Uckange.

Kakor že več podobnih, bo najbrže ustavila delo tudi naša železna tovarna, ki je že znatno omejila svoje obratovanje. Tukaj nas je 6 slovenskih družin, katerih očetje za enkrat še vsi delajo, dočim je bilo nekaj slovenskih samskih delavcev že odpuščenih.

Luxemburg.

Glasom uradne statistike je bilo v Luksemburgu:

1. XII. 1929 skupno 45.270 delavcev, od teh 16.060 inozemcev;

1. XII. 1930 skupno 40.520 delavcev, od teh 14.050 inozemcev;

1. XII. 1931 skupno 33.570 delavcev, od teh 9.570 inozemcev.

Splošno število delavcev je torej padlo tekom dveh let za 11.700 delavcev, število inozemskih delavcev pa je padlo za 6.490. Inozemci so zlasti Nemci, Italijani in Belgijci, dočim Jugoslovani ni v Luksemburgu skoro nič več.

IZ SEVERNE FRANCIE.

V novembra se je razvila v francoskem parlamentu zanimiva razprava o brezposelnosti v Franciji. Zanima nas pred vsem brezposelnost in njeni vzroki v rudarski stroki.

Zvedeli smo, da od 300.000 rudarjev v Franciji je popolnoma brezposelnih 21.000. Delno praznujejo skoro vsi. Poslanci so očitali vladi, da pušča v državo preveč tujega premoga zlasti iz Holandije in Polke. Zoper to konkurenco se premalo bore premogovne francoske družbe, ki hočejo na škodo delavstva ohraniti svoje visoke dividende.

Drugo kar nas pri tej razpravi zanima je dejstvo, da so skoro vsi poslanci sovražno nastopili zoper tuje delavce in to najbolj socialistični poslanci, ki so stem pakazali kako

pojmujejo svojo internacijo. Predložili so postavo, ki prepoveduje tujim delavcem vstop v Francijo in ob enem prepoveduje podjetnikom, da bi imeli pri svojih podjetjih zaposlenih več kot 10% tujih delavcev. Tak sovražen nastop nasproti tujim delavcem je tem manj razumljiv, ker je veliko tujega delavstva organiziranega v socialističnih sindikatih.

Upajmo, da uvidevnejši krogi dobro poznajo pomen tujega delavstva za prosep francoskega gospodarstva in da nas bodo znali bolj ščititi nega naši tovariši socialisti.

Lens P. de C. Na sveti večer je žalostno umrl naš rojak Sušnik. V neki gostilniški družbi je naredil stavo, da spi je v dušku liter vina. Ni je dobil neumne stave. Sredi litra je pedel mrtev na tla. Mesto k polnočnici je nastopil pot v mrtvašnico.

Liévin, P. de C.

Na rudarski praznik sv. Barbare je priredila jugoslovanska zveza društev v Severni Franciji lepo slovesnost na čast svoji patroni in proslavila obenem narodni praznik Ujedinjenja.

Po cerkvenem opravi so nastopili v dvorani šolski otroci z Bruay z lepo uspelo igro „K mami“. Pevski zvezin zbor je zapel več pesmi. Slavnosti so se udeležili tudi naš konzul iz Lille g. Spasojevič z g. tajnikom ter zastopstvo kompanije.

Nezaposelnost. Skrb pred bodočnostjo je vedno večja. Po tovarnah odpuščajo tuje delavce. Po rudnikih še delamo izvzemši. I. ali dva dni v tednu. Parlament je sprejel postavo, da sme biti pri podjetjih le en gotov odstotek tujih delavcev. K sreči pa postava izveame vse one tuje delavce, ki imajo otroke rojene v Franciji. Tako je veliko naših rešenih skrbi, da bi bili nekega lepega dne na cesti.

Tatvine. Pred božičnimi prazniki so prišli na sled tatovom, ki so že dolgo kradli delavcem kokoši, zajce itd. Bili so domačini, ki so stem dobro služili. Kar niso doma porabili, so nosili prodajat po sejmih. Sedaj imajo v zaporu čas premišljevat, da ukradeno blago nima teka.

Služba božja. Rojaki ne pozabite na nedeljsko sv. mašo, ki je za vas vsako nedeljo ob 1/29.

Sallaumines.

Nesreča na sveti večer. Sv. večer je nastal v neki slovenski gostilni prepir med fanti. Neki Poljak je potegnil revolver in ustrelil, a ne svojega nasprotnika, s katerim sta se sporekla, ampak je strel po nesreči nevarno zadel enega izmed naših fantov, ki pri celi stvari ni bil nič kriv.

Bruay-en-Artois.

Miklavžev večer. Miklavž je prinesel našim otrokom in tudi odraslim veliko lepih darov. Otroci so se mu prikupili gotovo zlasti s stem, da so nastopili z otroško igro in odrasli, ker radi pojejo Bogu v čast v cerkvi in dvorani v veselje svojim rojakom.

Dramatski odsek živahno deluje. Nastopili so na Novoga leta dan.

EYSDEN V BELGIJI.

Občni zbor društva se je vršil 6. decembra. Sprejel se je predlog, da postane „Rafael“ glasilo vseh naših članov. Knjižnico, ki jo je doslej upravljal pevski odsek, je prevzelo društvo v svojo last.

Nov odbor je bil izvoljen: predsednik Franc Kovačič, Bremstr. 38, Eysden-St. Barbara, podpredsed. Jos. Omerzu, tajnik: Fr. Pokrivač, namest.: Fr. Petelin, blagajnik: Ja. Skale, nam.: Fr. Jelovek, knjižničar: Stefan Rogelj, nam.: A. Globevnik. ...

Društvena knjižnica se nahaja v Camp, Romainstraat 32 in je odprta vsako sredo od 5—7 pop., ob petkih od 10—12 dop. in vsako nedeljo od 10—12. dop. Čitatelji, ki imajo knjige že dalj časa izposojene, se naprošajo, da jih čimprej vrnejo. Tudi list „Rafael“ se dobi v naši knjižnici, list lahko naročite za celo leto in stane 12 frankov, ali pa dobite vsak mesec posamezno številko za 1 fr.

Lepo narodno proslavo so priredila tri tukajšnja društava

skupno in sicer „Društvo sv. Barbare“, „Podporno društvo“ in hrvatsko „Jedinstvo“. Od vseh treh društev so nastopili govorniki, ki so v lepih nagovorih opisali pomen narodnih proslav v tujini. Navzoča sta bila tudi g. konsul iz Liège, ki je lepem nagovoru vzpodbujal narod naj tudi v teh težkih časih ne gubi upanja, temveč naj ostane zvest domovini in Vladarju, in g. izseljenški delegat iz Bruselja.

Poročila sta se dne 12. dec. Franc Kunšek in gđc. Fani Rajnerjeva, Stanujeta v Lambertstraat, Eysden-Citte.

Igro „Spoštuj očeta“ priredi tukajšni dramski odsek v januarju 1932.

„Zvon“ naš pevski odsek je nastopil pred kratkim v Waterschei s prav dobro uspelim pevskim koncertom. Svirali smo in peli, da je bilo veselje. Obisk je bil srednji, a vsi obiskovalci so bil nad vse zadovoljni.

„Slabe razmere, pa hajdimo domov!“ Tako se sliši zadnje čase večkrat. In res jih je odišlo že nekaj. Pa so nam poslali iz domovine pismo, da bi radi prišli zopet nazaj, pa ne morejo. Zanimivo je tole pismo iz domovine, pa ga naj preberemo še naši Rafaelovi čitatelji: „Tam v Bedgiji sem služil zadnje čase kot Hauer samo 45 fr. na dan to je 63 dinarjev, pa se mi je zdelo vse premalo. Tu v Jugoslaviji pa služijo kopači po 30 din, pa še delajo ne vsaki dan. Tam v Belgiji je kava po 7.50 fr. (11 dinarjev), tu po 60 din., sladkor tam po 4.50 din. tu po 15 din, kruh kg. tam po 2 din, tu po 4 din. 1 kg. masti stane v Bruselju 4 franke (6 din.) tu pa 18—20 dinarjev. Zdaj pa recite, da se mi ne bi sline cedile po Belgiji. Vi, ki imate tam kruh le lepo zadovoljni bodite! Res, da ni v Belgiji zdavno več tako, kakor je bilo pred leti, a ne zabite, da je drugod še vse huje!“

Na Novega leta dan smo imeli v naši majhni kapelici slovensko službo božjo. Zanimivo, je, da vedno bolj radi prihajajo naši Slovenci k sv. maši. Kako pa tudi ne bi, ko pa nam naši vrli pevci vedno tako lepo zapojejo, da nas že samo petje vleče v cerkev. Pride pa tudi k slovenski službi božji več ljudi, kakor k trem drugim mašam skupaj.

Winterslag in Zwartberg.

Ker slovenski duhovnik iz Holandije nikakor ne more prihajati v vse kraje, kjer bivajo naši Slovenci — saj je njegov delokrog v Holandiji in Belgiji tako velik, kakor cela mariborsko škofija v Jugoslaviji! — zato nas je za božične praznike obiskal jezuitski pater iz Louvaina g. Ivan Rojic, ki študira tamkaj na univerzi.

V Winterslagu in Zwartbergu je imel službo božjo, dal ljudem tudi priliko za prejem sv. zakramentov. V Winterslagu smo tudi popoldne zapeli litanije Matere Božje.

Kako radi bi mi Slovenci, da bi nam bila vsaj vsak mesec dana prilika slišati besedo božjo v domačem jeziku. Vedno in vedno prosimo Boga, da bi nam poslal lastnega slovenskega duhovnika!

NEMČIJA.

Moers-Meerbeck.

Naše društvo je praznovalo praznik sv. Barbare združen z narodno proslavo narodnega ujedinenja 29. novembra. G. Hegenkötter je prišel že na predvečer in dal priliko za prejem sv. zakramentov. V nedeljo ob 8. smo imeli skupno sv. obhajilo, kjer je bila zelo lepa udeležba. Popoldan ob 4. so bile pete litanije in pridiga, po cerkveni pobožnosti msečno zbarovanje, ki si ga je udeležil tudi domači g. župnik Schelling. Predavanje g. Hegenkötterja o notranji kolonizaciji je vzbudilo veliko pozornost med tukajšnjimi brezposelnimi. — Vidi se, da ima naša domovina veliko zanimanja za nas izseljence, kajti ravno notranja kolonizacija v Jugoslaviji je velikega pomena za izid ekonomske krize, ki je zajela nas Slovence v Nemčiji. Po zborovanju je bila pripravljena skupna večerja: krajnske klobase in krompirjeva salata — prav po slovenskem načinu pripravljeno.

Pripomnimo, da ima naš kraj nad 1500 Slovencev, veliko med njimi jih je že zatajilo svoj materin jezik. Le če jim

velika sila prede, si še upajo pokazati, kateremu naradu pripadajo. Koliko več bi se dalo doseči, če bi bili vsi zavedni! Le v skupnem delu je moč!

13. decembra je obhajala Marija Pajtler svoj 80. rojstni dan, še vsa čila in zdrava. Naši vrli članici, ki je doma iz Raztez pri Vidmu, želimo, da bi še veliko prav veselih let doživela tu med nami!

Hamborn.

Dne 6. dec. smo praznovali god sv. Barbare skupno z narodnim praznikom. Preč. g. Hülsman je imel duhovno opravilo, pri katerem je mila udeležba zelo lepa. Po jutranji sv. maši so dobili vsi člani kavo s prigrizkom. Popoldan ob 3. so bile pete litanije, ki jih je pel g. Backen, če tudi sicer ne zna slovensko, (in kako lepo jih je pel!), po večernicah slovesnost v lokalu. Udeležila sta se tudi g. konsul Markovič in izseljenški komisar g. Deželič in novinar Albert Köhler. Zadnji je prepotoval že ves Balkan in spisal lepo knjigo o Balkanu z naslovom „Sonnen-Fahrt duch den Balkan“.

Pevci so odpeli „Kje dom je moj“. Predsednikov govor je bil značilen zlasti, ker je posegel daleč nazaj v zgodovino kulturnega življenja Slovencev, zlasti pa še nas izseljencev. Svoj govor je končal s Živijo vsklikom Kralju in domovini.

Govorila sta nato tudi g. konsul in g. komisar, nakar so pevci apeli „Bože pravde“. Sledila je burka „Poštna skrivnost“.

Tako je potekel lep dan, ki nas je okrepil v verskem in narodnem prepričanju.

Pripis: Opomniti moramo, da so nam hoteli nekateri drugo misleči elementi našo proslavo preprečiti. Tu imamo namreč veliko takih, ki teptajo naše svete stvari — taki vero, kakor narodnost — le kadar kaj nese, takrat se pokažejo za dobre Jugoslovane.

NAŠIM MALIM.

Zvedel sem, da naši mali prav radi čtajo Rafaela, ne morejo po še vsega razumeti, ker je pač pisan bolj za velike. Zato sem se namenil odslej odstopiti kotichek v listu našim malim čitateljem. — Napisal bom, moji mali prijatelji, v tem kotu vsak mesec nekaj za Vas. Prečitajte to radi! Pesmice se naučite na pamet! Pa tudi Vi sami mi pišite, in Vaša pisma bom natisnil v Rafaelu. Pišete lahko slovensko, holandsko, francosko, flamsko ali pa nemško, kakor pač najbolj znate. Jaz znam najbolj slovensko, zato Vam bom tudi slovensko pisal.

Kaj mi naj pišete? Vse, kar hočete. Kam hodite v šolo, kako se učiš? Kdo so Tvoji stariši. Ali hodiš rad v cerkev? Tudi k sv. obhajilu? Odkod si doma?

Danes nimamo veliko prostora, zato bomo napisali le pismo, ki sta mi ga poslala pridna Franc in Karl.

Pismo.

Ook wij, Joegoslavische kinderen, laten eens van ons hooren!

Onze vaders organiseeren en brengen de Kath. St. Barbara-vereeniging tot hoogte en zorgen hiermede, dat ook in den vreemde de Joegoslavische schaapjes niet verloren gaan. Wij kleine Joegoslavische apostelen, kunnen dit niet, en daarom gaan wij vlijtig naar de kerk, naar de H. Missen en ontvangen de H. Sacramenten, en bidden tot Onze Lieve Heer voor ons vaderland. Nu wenschen wij U allen een gelukkig Nieuwjaar.

Bent allen, Joegoslaven, gegroet van de mede-apostelen
Franz en Karl.

Pridnima Francu in Karlu se slovenski duhovnik lepo zahvaljuje za njuno apostolstvo. Tako je prav! Vsi moramo delati da pridejo naši vrli Slovenci v nebesa. Duhovnik pridiguje v cerkvi in uči, Vaši očetje vabijo ljudi v katoliška društva, Vi otroci morate pa moliti in sv. obhajilo sprejemati za naše Slovence.

Tudi Vi drugi otroci tam v Franciji, Belgiji, Nemčiji in Holandiji idite v cerkev, sprejmite Jezusa v svoje srce in ga

prosite, da bodo vsi Slovenci dobri in pridni. Vi že sami znate, da niso vsi dobri, in za tiste morate najbolj moliti; potem pa meni pišite kaj ste storili in Jezus Vas bo vesel.

„Lučka z neba“ tako se imenuje lep otroški list, ki izhaja v Ljubljani. Izhaja vsak mesec, ima krasne slike in stane za celo leto v Holandiji 40 ct, v Belgiji 6 fr, v Franciji 4 fr, v Nemčiji 70 pf. — Otrok, gotovo imaš ta mali znesek prihranjen, piši mi, poslal Ti bom vsak mesec lep list, ki Te bo gotovo razveselil.

Urednik.

UREDNIŠKI KOT.

Slov. delavsko društvo v Aumetz (Francija) je poslalo za naš list dar 150 fr kot čisti dobiček igre „Mlinar in njegova hči“, Slovenci iz Amneville so darovali 29 fr. Velikodušnim darovalcem se najlepše zahvaljujemo. Živel! posnemovalci!

Naš ist ni političen, zato ne moremo priobčevati člankov o politiki katerekoli države.

Nepodpisanih pisem ne odgovarjamo.

Pritožbe napram delu društev oz. odborov naj se naslovijo na „Zvezo“ ali pa na odbor društva ali pa duhovnemu vodju dotičnega društva.

Oglase za naš list sprejemajo v Holandiji, Belgiji in Nemčiji predsedniki društev, v Franciji naši poverjeniki in vsi izseljeniški duhovniki. Trgovci, gostilničarji, rokodelci objavite svojo reklamo v našem „Rafaelu“ in Vaše ime bo zaslovelo v petih državah. Ali ne veste, da se čita naš list v Franciji, Nemčiji, Belgiji, Holandiji in Jugoslaviji?!

„Tvoji novi čevlji pa sumljivo škripljejo. Ali jih morda nisi plačal?“

„Neumnost; potem bi moralo na meni vse skripati.“

Prvovrstna slovenska restavracija

„LJUBLJANA“

toči izvrstna jugoslovanska in francoska vina, postreže z izborno slovensko hrano. — Avto-taksi na razpolago ob vsakem času.

Za obilni obisk se priporoča

JAKOB ZAJC, Roebroekerweg 37a, HEERLERHEIDE.

JAKOB MERČNIK, zastopnik

Nederlandsche Maatschappij v. Verzekering

stanujoč Prins Hendriklaan 28, EYGELSHOVEN, izjavlja, da se vedno potruži, da dobe zavarovanci pri imenovani zavarovalnici izplačano zavarovano svoto.

Javite se!

PRODA SE po nizki ceni skoro nov patephon-gramofon s 7 ploščami. Vprašajte na naslov

VINKO ZORE, Rozenlaan 44, LUTTERADE

SLOVENSKI KROJAC

J. ZAJBER

se je preselil iz Heerlerheide v BRUNSSUM, Kerkstraat 92

Svojim rojakom se vljudno priporoča.

Najboljša zavarovalnica za rudarje:

Nederlandsche Maatschappij v. Verzekering Hoofdkantoor Den Haag

Vplacila: 1.25 fl mesečno za slučaj nezgode
3.75 fl " " " bolezni

Zavarovanec prejema: v smrtnem slučaju: 250 fl.
pri stalni nesposobnosti: 1000 fl.
pri časni nesposobnosti: 6 fl tedensko itd.

Ker je zavarovalnica jako ugodna, se Jugoslovanom priporoča.

Jugoslovanski zastopniki zavarovalnice:

Davorin Brecko, Tumulus 3. a. EYSDEN / Belgija /
Ivan Koritnik, Kampstraat 37. LUTTERADE.
I. Merčnik, Schanserweg 20. NIEUWENHAGEN
I. Novak, Rietstraat. HOENSBROEK

Isejajo se novi zastopniki, javiti se je treba na naslov:

Jean Haemers, Tudderscherweg 36. SITTARD

AMSTERDAMSKA BANKA PODRUZNICA HEERLEN

TU SE DOBE VEDNO
DINARJI PO NAJBOLJSI
VALUTI.

Z.H.B. PIVO

MORATE ZAHTEVATI!
DOBITE GA POVSOD
ZALOGA

DEN HAAG

HEERLEN

TELEFON 205

Zahtevajte Z.H.B. pivo v steklenicah! Kdor ga enkrat poskusi, ostane stalen odjemalec